

dovolání chce, neboť předpis ten výslovně předpokládá, by jednající byli v čase jednání, zde tedy manželé v čase rozluky čsl. státními příslušníky. Ale, když manželé v době té také v sovětském území bydlili, není tu ani důvodu bydliště, pak-li by toto ve sporné otázce v úvahu snad přijíti mohlo (§§34, 37 obč. zák.), příčiny k užití čsl. práva, a o nějakém jiném důvodu teprv nemůže býti řeči, zejména když i sňatek sám uzavřen na ruském území a manžel již v té době byl ruským státním příslušníkem. Rozloučení byli manželé, kteří byli příslušníky sovětského státu a také měli v jeho území bydliště, musí se tedy platnost rozluky posuzovati dle práva sovětského, to však odpadá, ježto platnost ta popřena nebyla a v řízení rozvodovém jakožto projednáním nezkoumá se tato otázka z úřední povinnosti, nýbrž jen na námitky strany. Ježto manželství platně rozloučené nelze rozváděti, bylo tak uznati, jak se stalo.

Čís. 7474.

Nárok na odškodnění podle první věty § 1300 obč. zák. předpokládá, že rada byla udělena na základě smlouvy.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1927, Rv I 1145/27.)

Žalující firma domáhala se na žalované zasilatelské firmě náhrady škody, ježto prý žalovaná firma udělila plnomocníku žalující za odměnu špatnou radu ohledně dopravy zboží, podle kteréžto rady se plnomocník zachoval, čímž žalující prý utrpěla škodu. **O b a n i ž š í s o u d y** žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl mimo jiné v

d ů v o d e c h :

Minění stran, že právo žádati náhradu škody podle § 1300 obč. zák. zásadně nevyžaduje smluvní poměr mezi škůdcem a poškozeným, nelze schváliti v tomto rozsahu. Špatná rada zavazuje rádce k náhradě škody; kterou způsobil úmyslně tomu, komu poradil. Jinak podle § 1300 první věty obč. zák. ručí za nedopatření pouze znalec, který jest k udělení rady zavázán smluvně, a sluší slovům »za odměnu« rozuměti v ten způsob, že rada byla udělena na základě smlouvy, při čemž je nerozhodno, zda špatná rada dána byla po uzavření smlouvy, či před jejím uzavřením, ale vztahovala se na smlouvu, která potom o ní byla uzavřena.

Čís. 7475.

Bezelstnost nabyvatele věci stížené zástavním právem dlužno ohledně nevědomosti nabyvatele o zástavním právu chrániti v každém případě bez ohledu na způsoby nabytí vlastnictví vytčené v § 367 obč. zák.